

1. Referitor la articolul intitulat „**Cami a îmbulinat-o**”, apreciez că întreg articolul (care a fost publicat la data de 27 noiembrie 2016, la nu mai puțin de 6 (șase) luni și 2 (două) săptămâni de la data pronunțării hotărârii judecătorești de către subsemnata – sentința penală nr. 90/F din data de 11 mai 2016 a Curții de Apel București) și care poate fi accesat pe site-ul <https://www.google.co.uk/webhp?sourceid=chrome-instant&ion=1&espv=2&ie=UTF-8#q=cami+a+imbulinat-o> este tendențios și se bazează exclusiv pe faptul că Ministerul Public (Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism) a declarat apel împotriva hotărârii pronunțate de subsemnata.

Domnul Jurnalist George Iulian Tărăță, autorul articolului menționat mai sus, a omis a preciza că încă nu există o hotărâre a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care să se admită respectivul apel. Practic, simplul fapt că Ministerul Public (altminteri vehement contestat de către jurnalistul care a scris articolul) a declarat apel transformă hotărârea judecătorească într-un act nelegal, înainte de pronunțarea unei hotărâri de către instanța de control judiciar.

Apreciez că acest articol nu face decât să pună o nejustificată presiune asupra Înaltei Curți de Casație și Justiție și, oricum, deontologic ar fi fost a se cere și punctul de vedere al subsemnatei.

Apreciez că este nedeontologică citarea doar parțială a apelului declarat de către Ministerul Public, existând riscul evident al scoaterii unei idei din context.

Nu în ultimul rând, apreciez că și în cazul desființării unei hotărâri judecătorești de către instanța investită cu soluționarea căii de atac (ceea ce nu s-a întâmplat, cel puțin nu încă), folosirea unui asemenea limbaj denigrator încalcă dreptul la imagine al magistratului care a pronunțat hotărârea în fond.

Fără a pune în discuție dreptul jurnalistului de a informa opinia publică, apreciez în sensul că se impunea o rezervă, cel puțin până după motivarea deciziei care va fi pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

De o gravitate extremă constituie împrejurarea că **domnul jurnalist acreditează ideea potrivit căreia sistemul roman de recuperare a produsului infracțiunii nu cunoaște instituția confiscării de la terți și instituția confiscării fără condamnare.**

Pe cale de consecință, **pentru o corectă informare a cititorului, apreciez că se impunea publicarea in extenso pe site-ul publicației dumneavoastră a considerentelor avute în vedere de instanța la pronunțarea ordinelor de confiscare de la cei doi notari și a evidentierii următoarelor aspecte din cuprinsul considerentelor:**

- obligatiile ce le incumba notarilor in materia prevenirii spalarii banilor,
- evocarea tipologiei de spalarea a banilor a falsului proces,
- standardele interne si internationale care permit confiscarea de la terti/confiscarea fara condamnare in procesul penal,
- intinderea investigatiei financiare obligatoriu a fi derulate in materia infractiunilor generatoare de profit;
- obligatiei organelor de urmarire penala de a aduce la indeplinire masurile asiguratorii dispuse de instanta.

-

-necesitatea verificarii la pronunatarea unui ordin de confiscare a produsului infractiunii a unei sume de bani purtătoare de TVA a realitatii/fictivitatii obligatiei de plata a TVA-ului

Nu in ultimul rand, **se cuvine subliniat ca in cauza cei doi notari ale caror onorarii au fost confiscate pentru ca au mijlocit savarsirea faptelor de delapidare/spalare de bani deduse judecatii aveau posibilitatea sa conteste ordinele de sechestrul si confiscare in baza art 409 alin 1 lit f C pr pen, prin introducerea apelului la ICCJ, cum de altfel au si procedat...** pentru o corecta informare a publicului, se impunea a fi pusă în evidență importanța **respectarii standardelor de protectie consacrate de CEDO in materia recuperarii produsului infractiunii**, in lumina căroră tertii in posesia/detentia carora se afla produsul infractiunii se citeaza dupa luarea masurii asiguratorii, fiind lipsita de orice ratiune juridica citarea in prealabil unei persoane cu mentiunea ca i se va pune sechestrul...de altfel, obligatia de citare dupa luarea masurii asiguratorii este evidentiata in standardele internationale.

Apreciez că aprofundarea acestor aspecte ar fi fost posibilă doar după consultarea sentinței penale nr. 90/F din data de 11 mai 2016 a Curții de Apel București, domnul jurnalist urmand, eventual, pentru explicarea considerentelor care au justificat confiscarea onorariului domnului notar Aurel Jean ANDREI pentru acordarea unor consultații in scheme infracționale să solicite și emiterea unei adrese la ICCJ pentru a i se incuviinta fotocopierea si transmiterea unor copii ale inregistrurilor aflate la vol.9 si 10 instanta (in hotarare reținându-se ca în data de 19.04.2016 au fost atașate la dosar, în original, ca urmare a aducerii la îndeplinire a dispoziției de ridicare de obiecte și înregistruri de la BNP Mone Olga Gabriela și Andrei Aurel Jean date de instanță în data de 14.03.2016 (măsură executorie, ce ar fi urmat să fie adusă de îndeplinire de îndată, independent de formularea de către BNP MONE OLGA GABRIELA ȘI ANDREI AUREL JEAN a unei contestații împotriva procedurii probator de ridicare de obiecte și înregistruri) **contractul de dare în plată încheiat în data de 12.12.2008** între S C Breezer INTERNATIONAL SRL și S C SPECTRUM INTERNATIONAL MANAGEMENT SRL și toate actele și verificările care au stat la baza autentificării **convenției de dare în plată din 12.12.2008 (vol.9 instanță)** precum și **convenția cu privire la constituirea unui drept de superficic în favoarea SC Rom Tel Distribution SRL autentificată prin încheierea de autentificare nr. 1243/22 mai 2009 de către BNP Mone Olga și Andrei Aurel Jean precum și toate actele și verificările care au stat la baza autentificării acestei convenții (vol.10 instanță)** de unde rezultă că:

-domnul notar **Andrei Aurel Jean** a legalizat **contracte de dare în plată având la bază cesiuni de creanță fictive necenzurând nici măcar împrejurarea că facturile false ce fundamentau încheierea unor astfel de creanțe nu purtau semnatura reprezentantului debitorului, pentru a putea face dovada acceptării la plată, conform disp art 46 din C.com 1887, aplicabil potrivit disp art 6 din Legea 71/2011;**

-domnul notar **Andrei Aurel Jean** a legalizat un contract de superficie acordând **consultații inculpatului Fughină Cristian cum să sustragă bunuri de la procedura falimentului** : în ședința publică din data de 25.04.2016, inculpatul Fughină Cristian, fiindu-i încuviințată cererea de a da un supliment de declarație (consemnat în scris la filele 66-67 vol.11 dosar instanta), **din proprie inițiativă** declarând că: "**La momentul încheierii contractului de superficie eram beneficiarul real la societăților Rom Tel și K TECH. În acea perioadă era iminentă intrarea firmei K TEch în faliment și cunoșteam faptul că lichidatorul ca cerceta cu atenție tranzacțiile ce constituie actele materiale ale infracțiunii de delapidare iar pe de altă parte adunarea creditorilor poate dispune, prin vot, fir schimbarea lichidatorului, fie atragerea răspunderii organelor de conducere adică puteau apărea evenimente neprevăzute.** Am ajuns la dl notar (Jean ANDREI, sublinierea instanței) în acea perioadă în scopul redactării și intabulării unui contract de închiriere pentru apartamentul pe care îl foloseam în vila de la Predeal. Vila era pusă ca garanție la Banca Românească pentru un credit al SC K Tech și urma să fie executată în procedura falimentului. Doream să mai pot utiliza încă un timp acel apartament deoarece copiii mei iubeau foarte tare acel loc. **Dl notar mi-a spus că nu se poate face acel contract de închiriere decât cu acordul băncii din cauza ipotecii existente.** Am avut o discuție din care rezulta că atunci când există o ipotecă pe un imobil nu se poate face nicio operațiune fără acordul băncii, singura posibilitate fiind totuși **superficia pe un teren sub ipotecă. Deși era prima dată când auzeam termenul de superficie, în urma unei discuții cu dl notar pe care nu mi-o amintesc în amănunt, am ajuns la concluzia că încheierea unui contract de superficie poate genera o creanță cu care firma Rom Tel se poate înscrie la masa credală a K Tech astfel încât să pot controla parțial procedura falimentului. Țin minte precizările dlui notar că este un contract perfect valabil și că nu îl poate contesta sau desființa nimeni pe perioada procedurii de faliment.** Am identificat pentru încheierea acestui contract terenul fără construcții din Pipera și la o dată ulterioară s-a încheiat convenția de superficie. După încheierea acestui contrat Rom Tel a emis o factură proformă pentru valoarea redevenței de aproximativ 9 milioane lei. Precizez că redevența a fost stabilită conform raportului de evaluare care s-a făcut înainte de încheierea contractului de superficie.**Precizez că discuțiile la notar în vederea autentificării contractului de superficie s-au purtat doar între mine și dl notar.** Precizez că și discuțiile în vederea contractelor de dare în plată încheiate în octombrie și decembrie 2008 s-au purtat doar între mine și dl notar. Am chemat pe Strungaru George Cătălin doar la semnarea actelor necesare autentificării contractului de superficie. La contractul de autentificare a convenției de dare în plată din decembrie 2008 încheiat la BNP Jean Andrei și Mone Olga, i-am chemat, după ce am discutat doar eu și notarul Jean Andrei, să semneze actele necesare autentificării convenției de dare în plată pe dnul Dilimoț și pe

socrul meu Strungaru Călin. Precizez că onorariile aferente convențiilor de dare în plată și de suprafață au fost stabilite de notari. Nu știu ce bază au folosit. Precizez că onorariile (pentru autentificarea unor împrejurări false, contractele urmând a fi desființate de instanță, conform dis part 25 alin 3 C.pr.pen.) au fost plătite din fondurile societății al căror beneficiar real am fost eu". De asemenea, audiat fiind în ședințele din 29.01.2016 și 25.04.2016(fila 68 vol.11 dosar instanța), martorul Strungaru George Cătălin a declarat că de fiecare dată când mergea la notar se semna totul în 10 min și el se prezenta doar ca să semneze., el neavând nicio influență în societatea SC ROMTEL DISTRIBUTION SRL.

Precizez că aceste aspecte ar fi putut fi aduse la cunoștința opiniei publice doar după lecturarea sentinței nr. 90/11 mai 2016. Or, după cum rezultă din încunoștințarea primită de la Biroul de Informare și Relații Publice al Curții de Apel București sub nr.15/S/06.12.2016, nu există solicitări din partea presei referitoare la comunicarea sentinței nr. 90/11 mai 2016.

Apreciez că o corectă informare a publicului ar fi avut loc dacă s-ar fi evidențiat în mod corect că în sistemul nostru de drept sunt reflectate în legislația penală atât instituția confiscării de la terți, cât și instituția confiscării fara condamnare, confiscarea produselor infracțiunii fiind singura măsură care permite atât privarea inculpaților de resursele necesare continuării activității infracționale, cât și eliminarea interesului acestora de a mai comite alte viitoare fapte, prin observarea lipsei de rentabilitate a activităților ilicite. Nu mai puțin adevărat este că lăsarea la îndemâna acestora a unor semnificative sume de bani din economia legală provenind din exercitarea atributelor de proprietate asupra produsului infracțiunilor deduse judecării pune în pericol însăși esența statului de drept, prin neaducerea la îndeplinire a obligațiilor de a asigura servicii de bază cetățenilor și prin reducerea capacității de a susține dezvoltarea economică, socială și politică.

Astfel, pentru corecta informare a opiniei publice, domnul jurnalist, după consultarea dosarului în care s-au luat măsurile pe care le critică tendențios, ar fi urmat să observe că, pe parcursul cercetării judecătorești, după ce în ședințele din 22.01.2016 și 29.01.2016, s-au audiat 6 martori și s-au reaudiat pentru respectarea principiului nemijlocirii 5 inculpați, s-a pus în discuția părților analiza relevanței suplimentării probatoriului prin depunerea la dosarul cauzei a înscrisurilor utilizate la comiterea faptelor deduse judecării :s-au emis unele adrese la BNP Mone Olga Gabriela și Andrei Aurel Jean pentru a se depune la dosarul cauzei contractul de dare în plată autentificat în data de 12.12.2008, toate actele și verificările care au stat la baza autentificării acestuia, precum și convenția cu privire la constituirea unui drept de suprafață în favoarea SC Rom Tel Distribution SRL,autentificată prin încheierea de autentificare nr. 1243/22 mai 2009 de către BNP Mone Olga și Andrei Aurel Jean cu toate actele și verificările care au stat la baza autentificării acestei convenții.

De asemenea, s-a solicitat birourilor notariale BNP Mone Olga Gabriela și Andrei Aurel Jean și BNP NEMESIS să precizeze dacă respectivele tranzacții suspecte aferente încheierii contractelor de dare în plată din 12.12.2008 și 7.11.2008 au fost raportate ca tranzacții

suspecte de spălare de bani Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, instanța adresându-i-se pentru verificarea acestui aspect și acestei instituții: **din răspunsul Președintelui Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nr. CXVI 407/26.01.2017, rezultă că aceste raportări nu au avut loc** (a se vedea răspunsul Președintelui Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nr. CXVI 407/26.01.2017 atașat la fila 190 vol.6 instanță): în hotărâre, au fost prezentate, la redarea situației de fapt, care **erau obligațiile prevăzute de Legea nr.656/2002 ce incumbau notarilor în materia prevenirii spălării banilor, în ce a constat eludarea acestor obligații precum și în ce a constat acordarea de consultanță în scheme infracționale oferită de notarul Aurel Jean Andrei inculpatului Fughină Cristian**, relevantă fiind în acest sens declarația inculpatului Fughină Cristian, dată din proprie inițiativă în ședința din 25.04.2016, declarație atasată la filele 66-67 vol.11 instanță, dar și inculpatului Dilimoț Gheorghe, relevantă fiind declarația acestuia din ședința din 19.04.2016, aflată la fila 161 vol.8 dosar instanță)

În data de 19.04.2016 au fost atașate la dosar, în original, **ca urmare a aducerii la îndeplinire a dispoziției de ridicare de obiecte și înscrisuri de la BNP Mone Olga Gabriela și Andrei Aurel Jean date de instanță în data de 14.03.2016** (măsură executorie, ce ar fi urmat să fie adusă de îndeplinire de îndată, independent de formularea de către BNP MONE OLGA GABRIELA ȘI ANDREI AUREL JEAN a unei contestații împotriva procedurii probator de ridicare de obiecte și înscrisuri) contractul de dare în plată încheiat în data de 12.12.2008 între S C Breezer INTERNATIONAL SRL și S C SPECTRUM INTERNATIONAL MANAGEMENT SRL și toate actele și verificările care au stat la baza autentificării convenției de dare în plată din 12.12.2008 (vol.9 instanță) precum și convenția cu privire la constituirea unui drept de suprafață în favoarea SC Rom Tel Distribution SRL autentificată prin încheierea de autentificare nr. 1243/22 mai 2009 de către BNP Mone Olga și Andrei Aurel Jean precum și toate actele și verificările care au stat la baza autentificării acestei convenții (vol.10 instanță).

S-a menționat în sentința că în faza de urmărire penală contractul de dare în plată încheiat în data de 12.12.2008 între S C Breezer INTERNATIONAL SRL și S C SPECTRUM INTERNATIONAL MANAGEMENT SRL și toate actele și verificările care au stat la baza autentificării convenției de dare în plată din 12.12.2008 fuseseră ridicate la perchezitia domiciliară efectuată la martorul Camil Liviu, **fără a exista vreo solicitare a organului de urmărire penală adresată BNP Mone Olga și Andrei Aurel Jean din partea organului de urmărire penală în vederea atașării acestor înscrisuri.**

În ședința din 19.04.2016, instanța a dispus reaudierea martorilor Strungaru George Călin și Constantin Camil Liviu, dar și a inculpaților Dilimoț Gheorghe și Fughină Cristian, termenul fiind acordat și în vederea depunerii contractelor de închiriere având ca obiect imobilele unde figurează punctele de lucru ale S.C. Rom Tel Distribution S.R.L. (situate în V G, BR.36-38, SAT 2 M, comuna L și P, STR. 3 B nr.), încheiate între această societate, controlată de inculpatul Fughină Cristian, în calitate de chiriaș fiica/socrii inculpatului

Fughină Cristian, în calitate de proprietar (de unde rezultă că suntem în prezența unei operațiuni lipsite de orice justificare economică, având ca obiectiv sustragerea acestor imobile de la confiscare) precum și a actelor de proprietate a imobilelor la care își au sediile respectivele puncte de lucru ale S.C. Rom Tel Distribution S.R.L., societate al cărui unic beneficiar real este inculpatul Fughină Cristian, aspect recunoscut de acesta în ședința din 25.04.2016.

În ședința din 25.04.2016, ținând cont declarația inculpatului Fughină Cristian care a recunoscut că este beneficiarul real al societății S.C. Rom Tel Distribution S.R.L. și a relatat, din proprie inițiativă, consultanța de care a beneficiat din partea notarului Andrei Aurel Jean în vederea sustragerii de la procedura insolvenței a imobilului ce a făcut obiectul contractului de suprafață în favoarea SC Rom Tel Distribution SRL, autentificat prin încheierea de autentificare nr. 1243/22 mai 2009 decătore BNP Mone Olga și Andrei Aurel Jean, deoarece bunul fiind grevat de o ipotecă nu putea fi atribuit prin procedura dării în plată, s-a revenit asupra necesității reaudierii martorului Constantin Camil Liviu, care nu a fost prezent la acel termen.

În ședința din 25.04.2016 au fost depuse de către inculpatul Fughină Cristian și contractele de închiriere având ca obiect imobilele unde figurează punctele de lucru ale S.C. Rom Tel Distribution S.R.L. și fiica/socrii inculpatului Fughină Cristian.

Analizând materialul probator administrat în faza de urmărire penală și în faza de judecată, am constatat că, în ceea ce-i privește pe inculpații FUGHINĂ CRISTIAN, KISS LASZLO GYORGY, ANTON LILIANA, CABA LAVINIA ANA, situația de fapt reținută în cuprinsul actului de sesizare a instanței corespunde realității, ea fiind de altfel recunoscută ca atare de către inculpați și a dispus achitarea inculpatului DILIMOT GHEORGHE, pentru considerentele prezentate în sentința.

În ceea ce privește confiscarea onorariului notarului JEAN ANDREI AUREL, am aratat pe larg în considerente necesitatea recuperării acestuia la bugetul de stat, în ordinea de confiscare fiind inclus și TVA-UL, pe parcursul aducerii la îndeplinire a măsurii asigurătorii urmand a se verifica **daca taxa a fost în mod efectiv platita Statului Roman sau dedusa în mod fictiv:**

-s-a reținut în esență ca prin contractul din 12.12.2008, acesta a primit bani de la beneficiarul real, adică de la inculpatul Funghina, pentru atribuirea prin dare în plată a imobilului din Calea Floreasca nr.139 unei societăți controlate de inculpat, imobilul fiind susțrăsit de la procedura falimentului. **Pentru autentificarea contractului de dare în plată s-a constatat existența unor cesiuni fictive constatate prin facturi false, care nici măcar nu erau semnate de către reprezentantul proxy-ului companiei care figura ca debitor, pentru a putea fi acceptată în mod legal la plată.** Pe cale de consecință, s-a reținut că notarul JEAN ANDREI a primit bani din savarsirea infracțiunilor de delapidare și spalare de bani deduse

judecatii, plata onorariului fiind facuta prin firma devalizata de inculpatul Fughina

-prin contractul de superficie incheiat in 2009 s-a legalizat un contract de superficie, adica un contract prin care o parte care detine o constructie devine titular al dreptului de folosinta asupra terenului, intre doua societati controlate de aceeași persoana fizica, respectiv inculpatul din cauza, care a relatat cum Jean Andrei l-a instruit sa incheie cu el insusi un contract in dubla calitate pentru sustragerea unor bunuri de la procedura falimentului.

A fost justificată și **intinderea investigației financiare obligatoriu a fi efectuate în vederea recuperării produsului infracțiunii de la sotii și foste sotii în următorii termeni:**

Obligația soților/fostilor soți care ar fi putut obtine, după finalizarea procesului de divorț urmat de procedura partajului, perfectată, eventual, și prin încheierea unei tranzacții, de a contribui la repararea prejudiciului provenit din săvârșirea de infracțiuni este o datorie comună a soților, potrivit dispozițiilor art. 351 alin. (1) lit. d) C. civ. Chiar dacă nu se menționează expres în cuprinsul art. 249 alin. (5) C. pr. pen., considerentele pentru care este legală dispunerea sechestrului asupra bunurilor comune ale soților în vederea reparării pagubei conform dispozițiilor art. 163 C. pr. pen. 1968, art. 32 lit. d) C. fam. coroborate cu art. 6 din Legea nr. 71/2011 și art. 998 C. civ. 1864 (pentru fapte săvârșite înainte de 1 octombrie 2011) își mențin valabilitatea și după intrarea în vigoare a noului Cod civil, dacă bunul este în comunitatea legală de bunuri (a se vedea în acest sens și Ghidul pentru combaterea spălării banilor destinat judecătorilor și procurorilor, accesat pe website-ul http://www.inm-lex.ro/fisiere/d_1443/Ghid%20combatere%20spalare%20bani_judecatori%20si%20procurori.pdf), p.90 și urm.

În plus, potrivit **disp. art. 352 din Codul civil în vigoare, cu denumirea marginală „Răspunderea subsidiară pentru datoriile comune”, în măsura în care obligațiile comune nu au fost acoperite prin urmărirea bunurilor comune, soții răspund solidar, cu bunurile proprii în vederea recuperării produsului infracțiunii.**

În sentința, a fost făcută trimitere la importanța **corecteii înțelegerii a întinderii investigației financiare** necesar a fi efectuate pentru aducerea la îndeplinire în integralitate a ordinului de sechestru/poprire pentru garantarea ordinelor de confiscare dispuse prin prezenta, **am clarificat chestiunea citării terților în posesia/detenența cărora s-ar afla bunurile supuse sechestrului/popririi în vederea confiscării speciale, care vor fi citați în vederea grantării dreptului la apărare și justificarea modalității în care au intrat în posesia/detenența bunurilor despre care există presupunerea rezonabilă că provin din faptele penale deduse judecării doar după aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și am făcut referire la metodologia desemnării organelor de cercetare penală și organelor fiscale obligate, potrivit disp art.251 C.pr.pen, 129 alin.6 C.pr.fisc și Recomandării nr.30 FATF, să aducă la îndeplinire ordinele de sechestru/poprire,**

măsurile de indisponibilizare dispuse prin prezenta având caracter executoriu, urmând a fi aduse la îndeplinire de îndată.

Am conchis că în măsura în care sechestrul în vederea confiscării speciale ar putea fi dispus prin sentință asupra bunurilor unui notar care a acordat consultanță în realizarea săvârșirii infracțiunilor deduse judecății, acesta din urmă va fi citat pentru respectarea garanțiilor cuprinse în art 366 alin 3 C.pr, 409 alin.1 lit f) C.pr.pen, art.6 CEDO lat.civ.si art.1 din Primul Protocol Aditional la Cnvenție în fața Înaltei Curți de Casatie si Justitie, instanța careia îi revine competența de a analiza o eventuala contestație introdusă împotriva dispoziției de luare a sechestrului asupra bunurilor tertului dobanditor al produsului infracțiunii în procesul penal.

Mutatis mutandis, cererea de ridicare a unui sechestru asigurător dispus printr-o sentință nedefinitivă a Curții de Apel București în vederea confiscării speciale a onorariilor percepute de către un notar aferente activității de acordare deconsultanță pentru punerea în practică a mecanismului infracțional dedus judecății urmează să fie calificată drept apel, notarul având calitatea de persoană interesată, conform disp art.409 alin.1 lit f C.pr.pen., să facă dovada legalității perceperii onorariului prin constatarea liceității autentificării unui contract de dare în plată încheiat pentru stingerea unor datorii fictive, evidenciate în facturi care nu poartă nici măcar semnătura reprezentantului părții debitoare, conditie sine qua non pentru ca facturile sa poata fi acceptate la plată conform art.46 din fostul C.com. de la 1887 in vigoare la data autentificării contractului de dare în plată și respectiv prin constatarea liceității autentificării a unui contract de superficie încheiat în dublă calitate desuperficiar și de proprietar de același beneficiar real pentru sustragerea unor bunuri de la procedura falimentului în fața instanței ierarhic superioare.

În ceea ce privește necesitatea respectării valențelor dreptului de a nu contribui la propria incriminare, se cuvine reiterat că sechestrul nu este o acuzație în materie penală, astfel încât sarcina probei nu este inversată în cauză, ci doar partajată, instanța care a dispus sechestrul coroborand probele de unde rezulta ca si-a format convingerea în privința necesității dispunerii măsurii asigurătorii potrivit standardului probator internațional recunoscut în materia indisponibilizării produsului infracțiunii, respectiv cauză probabilă și nu dincolo de orice dubiu rezonabil, acest standard de probă urmează să fie avut în vedere doar decătre instanța care dispune o soluție de confiscare.

Or, eludând o practică judiciară solidă în materia recuperării produsului infracțiunii, **domnul jurnalist acreditează ideea că este de bună-credință notarul care acordă consultanță în**

scheme infracționale și că este imposibilă de plano confiscarea sumelor de bani obținute din confiscarea unor fapte prevăzute de legea penală de la terti neparticipanți în procesul penal, conform disp.art.112 alin.1 lit e) C.pen.

Or, în concepția legiuitorului, reflectată în dispozițiile art. 112 C. pen., **este obligatorie confiscarea bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală** dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, a **bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea**, aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor edictate de legiuitor, din modalitatea de redactare a **art. 118 din vechiul C. pen., respectiv art. 112 C. pen., legiuitorul utilizând sintagma „sunt supuse confiscării speciale”, „se confiscă”:**

Măsura confiscării speciale are același conținut atât în vechea, cât și în noua reglementare penală, neexistând vreo dispoziție care să împiedice luarea confiscării bunurilor dobândite prin fapte prevăzute de legea penală de la TERTI NEPARTICIPANȚI LA PROCESUL PENAL: **nicio dispoziție penală nu circumstanțiază sfera de aplicare a măsurii de siguranță a confiscării speciale prev. de art. 118 alin.. (1) lit. e) C. pen. de la 1969 și art. 112 alin. (1) lit. e) C. pen. la calitatea de proprietar a persoanelor care comit fapte prevăzute de legea penală, ceea ce înseamnă că aceste bunuri pot fi confiscate de la un terți nepuși sub urmărire, singura limită a acestui principiu fiind respectarea drepturilor terților de bună-credință.**

Aplicarea măsurii de siguranță a confiscării speciale asupra bunurilor altor persoane care nu au calitatea de parte în procesul penal derivă din specificul infracțiunii de spălare a banilor, fiind de esența acestei infracțiuni poziționarea bunurilor obținute în mod fraudulos în patrimoniile mai multor persoane, în scopul disimulării acestora. Este posibilă asadar confiscarea bunurilor dobândite prin fapta penală și atunci când acestea au fost înstrăinate unui terț, distincția fiind analizată și în doctrină în funcție de buna sau rea-credință a terțului subdobânditor și de caracterul oneros sau gratuit al înstrăinării.

În actuala reglementare penală, instituția confiscării fără condamnare este reglementată în disp.art.107 alin.3 C.pen, în timp ce drepturile persoanei în patrimoniul căroră se află disimulat produsul infracțiunii supus confiscării sunt prevăzute în disp.art. 366 alin.3 C.pr.pen, cu denumirea marginală „Participarea persoanei vătămate și a altor subiecți procesuali la judecată și drepturile acestora”, conform căroră persoanele ale căror bunuri sunt supuse confiscării pot fi reprezentate de avocat și pot formula cereri, ridica excepții și pune concluzii cu privire la măsura confiscării.

În ceea ce privește legalitatea și proporționalitatea ingerințelor, urmează a se avea în vedere că **măsura sechestrului asigurător asupra patrimoniului unor terțe persoane este consacrată expressis verbis în disp.art.249 alin.1 C.pr.pen., iar întinderea investigației financiare va fi stabilită potrivit standardului probator internațional recunoscut că este necesar să fie atins în această materie, respectiv acela de suspiciune rezonabilă/cauză probabilă.**

În ceea ce privește pretensele probleme de constituționalitate derivând din arhitectonica art.44 alin.8 din Constituția României, observăm că textul constituțional privind prezumția caracterului licit al averii dobândite este de asemenea frecvent invocat ca fundament al ridicării sechestrelor în vederea confiscării de către persoane care nu au calitatea de părți în procesul penal.

Prezumția fiind una relativă (juris tantum), în măsura în care au existat anumite indicii că terța persoană a dobândit acest bun din fapte prevăzute de legea penală, instanța îi poate cere să-și facă propriile apărări privind modalitatea în care a intrat în posesia acelor bunuri. În această situație, prezumția constituțională nu este încălcată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului stabilind că nimic nu împiedică instanța să opereze cu anumite prezumții de fapt și de drept cu condiția respectării echitabilității procedurii: de altfel, este impropriu a se vorbi în această materie despre „inversarea sarcinii probei”, sintagma potrivită fiind aceea de „partajare a sarcinii probei”. Această nuanță este pusă în evidență de hotărârea CEDO în [Salabiaku contra Franței](#), fiind cu totul inadecvat a se considera că o prezumție relativă (cum este cea conținută și în textul nostru constituțional în articolul 44 alin. 8) să confere onestitate ireproșabilă cuiva.

Reținem, așadar, că singura cerință instituită de către CEDO pentru respectarea acestor drepturi fundamentale vizează existența cadrului legal care să permită verificarea proporționalității ingerinței și pentru respectarea drepturilor terților de bună-credință.

Așadar, prin instituirea măsurilor asigurătorii din oficiu în vederea confiscării bunurilor susceptibile de confiscare specială, pe baza de probe, fără citarea în prealabil a terțelor persoane, care trebuie însă citate imediat după luarea măsurii, pentru respectarea dreptului la apărare și pentru a li se da posibilitatea să-și facă propriile apărări pe marginea dobândirii produselor infracțiunii supuse sechestrului nu se încalcă nici art. 24 din Constituție, nici art. 6 din Convenția europeană, nici art. 1 din Protocol adițional nr. 1 la Convenție și nici art. 44 alin. (1) din Constituție, deoarece jurisprudența CEDO a statuat în sensul că luarea unei măsuri asigurătorii nu presupune aducerea unei acuzații în materie penală, aspect evidențiat în decizia Curții Constituționale supusă analizei noastre.

Garanțiile specifice oferite terților dobânditori în cazurile privind confiscarea de la terți sunt prevăzute în artiolele 6 paragraf 1 latura civilă și articolul 1 din Primul protocol adițional la Convenția Europeană a Dreptului omului și în articolul 8 al Directivei 2014/42/UE privind punerea sub sechestrul și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor în UE, a căror respectare se impune de către judecător conform principiului priorității dreptului comunitar. Acest text este generos în privința garanțiilor necesar a fi respectate valențele dreptului la un proces echitabil (notificarea acuzației, hotărârea prin care se dispune sechestrul și confiscarea însoțită de motivare, citarea, posibilitatea de a beneficia de apărare, dreptul de a fi audiați, de a pune întrebări, de a furniza dovezi înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive; în ceea ce privește introducerea unei căi de atac, posibilitatea este prevăzută doar atunci când ordinul de sechestrul nu este dispus de către judecător).

In articolul defăimător, domnul jurnalist acreditează ideea potrivit căreia:

- DIICOT protejează infractorii, în ipoteza în care procurorii nu-și îndeplinesc obligația de a derula investigații financiare paralele proactive în vederea recuperării în integralitate a produsului infracțiunii, iar judecătorul este obligat să dispună măsuri asigurătorii în vederea confiscării speciale în faza de judecată, deși obligația încumbea în mod prioritar organelor de urmărire penală;

- sistemul român nu cunoaște institutia confiscării de la terți și institutia confiscării fără condamnare, în mod subiectiv încercând să creeze confuzii între aceste institutii și institutia confiscării extinse;

- este de bună-credință notarul care acordă consultanța în scheme infracționale;

-deciziile pronunțate de CEDO în cauzele PHAM HOANG, SALABIAKU, Silickiene evidențiază standarde de protecție a drepturilor omului în materia confiscării extinse, deși printr-un simplă cautare cu CTRL F în textul deciziilor nu se găsește sintagma confiscarea extinsă, iar în hot. Silickiene c. Lituaniei se precizează *expressis verbis* la paragraful 33 că sistemul nostru de drept cunoaște institutia confiscării fără condamnare (cauza prezentând relevanța pentru respectarea standardelor de protecție a drepturilor omului în materia confiscării de la terți în procesul penal) ;

- contravaloarea TVA-ULui ce se cuvine Statului Român nu poate fi confiscată atunci când nu a fost plătită efectiv Statului Român, în fapt, existând obligația verificării dacă taxa a fost în mod efectiv achitată, în procesul de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii.

-procurorii nu au obligația să contribuie la aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de către judecător conform art.251 C.pr.pen desemnând organele de cercetare penală cărora le încumbea obligația să identifice produsul infracțiunii, în mâinile oricărei persoane să găsi, singura obligație fiind respectarea drepturilor tertilor de bună-credință, deoarece aducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de judecător în materiile în care procurorii nu și-au îndeplinit în mod corect obligația de a derula investigații financiare în vederea recuperării produsului infracțiunii este o chestiune controversată, iar procurorii nu ar fi organe în sensul art.251 C.pr.pen ;

-hotărârea de expedient prin care judecătorul constată intervenita tranzacția părților în procedura somăției/ordonanței de plată de plată, adică contractul de tranzacție nu este susceptibil de a fi anulat atunci când mijloacele transferul unor sume de bani prin disimularea unor tranzacții fictive prin tipologia de spalare a banilor a falsului proces ;

-nu există posibilitatea reinerii în concurs ideal a infracțiunii predicat și a infracțiunii de spalare de bani în varianta transferurilor bancare atunci când se constată simultaneitatea comiterii cu infracțiunea predicat, deși chestiunea este în mod elocvent explicată în doctrina străină de specialitate în materia spalării banilor (problema de drept fiind identificată în mod generic *the merger issue*, și reflectată în practică

judiciara de specialitate (a se vedea United States v. Pretty , 98 F.3d 1213 (10th Cir. 1996) (act of concealing proceeds of the scheme is punishable as a money laundering offense, even if the transaction simultaneously constitutes a new SUA offense); United States v. Smith, 44 F.3d 1259, 1265 (4th Cir. 1995) (wire transfer as second step in scheme constitutes § 1957 offense, even though the transfer is part of the scheme) etc.

Pe cale de consecință, este **indeplinita condiția dezinformării și se impune sesizarea CNA-ULUI, având în vedere că prin campania de presă se urmărește nu doar decredibilizarea activității mele sau a imaginii Curtii de Apel București**, prin inocularea ideii publicului că fiecare judecător poate prelua dosarul altui coleg, în mod arbitrar, fără existența vreunei hotărâri a Colegiului de conducere, după cum rezultă din lectura articolului publicat pe site-ul <https://www.antena3.ro/actualitate/justitie/sinteza-zilei-judecatoarea-camelia-bogdan-acuzata-de-incalcarea-unor-drepturi-garantate-de-387560.html>, la care face trimitere domnul jurnalist George Iulian Tărăță, **ci se pune sub semnul întrebării însăși existența institutiei confiscării de la terți/confiscării fără condamnare în sistemul nostru de drept.**

3.Referitor la articolul Ura și la gară, apărut în publicația Lumea Justiției în data de 8 februarie 2017, apreciez că mi se aduce o gravă atingere dreptului la imagine, inducându-se în eroare și opinia publică, după cum voi demonstra.

Se face mențiunea că „Au apărut deja opinii ale unor experți care afirmă că fata de hotărârea CSM de excludere din magistratura s-au creat premisele deschiderii unui dosar de luare de mită judecătorei Camelia Bogdan.”

Trecând peste faptul că ar fi fost datoria jurnalistului să nominalizeze acei experți (acest fapt nu s-a petrecut, ceea ce ridică serioase semne de întrebare asupra bunei credințe a autorului articolului) mă întreb retoric: dacă hotărârea CSM prin care am fost exclusă din magistratură a fost pronunțată în data de 8 februarie 2017 iar articolul a fost publicat la foarte puțin timp după pronunțarea acesteia, când a mai avut timp autorul articolului să asculte opiniile experților?

Practic, s-a urmărit inducerea în eroare a opiniei publice și denigrarea în continuare a subsemnatei deoarece jurnalistul nu s-a mulțumit numai să comenteze aspecte care țin de materia răspunderii disciplinare, ci a inventat un caz *sui generis* de luare de mită, cu un inculpat de serviciu – judecătorul Camelia Bogdan.

Dacă și în materia răspunderii disciplinare, datoria jurnalistică impunea ca cel puțin până la data publicării hotărârii să nu se facă anumite comentarii, în materia răspunderii penale apreciez că s-a depășit cu mult limita dreptului de a exagera.

Or, domnii jurnalisti au mai fost attentionati in trecut de catre Plenul CSM, conform comunicatului de presa publicat pe site-ul www.csm1909.ro in data de 26 august 2016, act oficial al CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII...se observa asadar ca domnii jurnalisti au abdicat de la misiunea de a informa in mod corect opinia publica ca magistratii romani pot fi experti in programe cu finantare externa pentru justitie, conform standardelor oficiale ale CSM.